

פרק ו':

דוד אוסף לעצמו עוד 30,000 איש לצבאו. הם הולכים על מנת להעלות את ארון האלוהים מבית אבינדב לירושלים.

עָזָא וְאֶחָיו בני אבינדב, נוהגים את העגלה שעליה נמצא הארון (בכך טעו שלא למדו מפלישתים שהבהמות יכולות לסחוב את העגלה ואין צורך בהם).

דוד וכל בית ישראל רוקדים ושרים לפני הארון. כשהם מגיעים למקום שנקרא גורן נכון, הארון מתנדנד ונראה כעומד ליפול. עוזא מושיט את ידו על מנת לתפוס את הארון. ה' כועס על מעשה זה של עוזא והורגו.

דוד מבין שעוזה לא נהג בארון בצורה הנכונה והמכובדת וקורא למקום פרץ עוזה. דוד מפחד לקחת את הארון לביתו והוא מעבירו לבית עובד אדום הגיתי. הארון נשאר שם 3 חודשים ובית עובד אדום מתברך. אומרים זאת לדוד והוא מעלה את הארון לעירו (עיר דוד).

שוב, העלאת הארון מלווה בפיזוז וכרכור (ריקודים) סביב הארון וגם דוד רוקד. מיכל בת שאול, אשת דוד, מביטה מהחלון וצוחקת על דוד בליבה.

מניחים את הארון במקומו ודוד מקריב עולות ושלמים. לאחר מכן, דוד מברך את העם ומחלק להם מהקרבת.

בשובו לביתו, מיכל לועגת לו ואומרת שהוא התנהג כמו אחד הריקים, במקום כמו מלך. עונה לה דוד – אני מעדיף להתנהג בצורה יותר פשוטה ושפלה לכבוד ה'. הפרק מסתיים בכך שלמיכל בת שאול לא היה ילד מאותו יום והלאה.

פרק ז':

דוד מגיע לתקופת מה של שקט ממלחמות. הוא אומר לנתן הנביא שהוא רוצה להקים בית לה', שהרי, איך אפשר שדוד ישב בביתו כשארון ה' נמצא באוהל. נתן אומר לדוד שיעשה כרצונו.

בלילה, ה' נגלה אל נתן הנביא ואומר לו – עד עכשיו, לא שכנתי בבית ולא ביקשתי מאף שבט בעמ"י שידאג לי לבית. ה' אומר שהוא היה עם דוד בכל אשר עשה וגם את הבית, לא דוד יבנה אלא- לאחר מות דוד, בנו, שילך בדרכו, יבנה את הבית לה'. בן זה ישמע בקול ה' וכשלא יעשה כדבר ה', ה' יכעס עליו.

נתן אומר דברים אלה לדוד.

דוד מודה לה' ומשבח אותו על כל מה שעזר לו וכן על שהבטיח שבנו ילך בדרכיו.

סיכומון לפרק ח' :

מסופר על מלחמה שהייתה לדוד נגד פלישתים וגם בה הוא מנצח.

מלך חַמַת שומע על הניצחון, מברך את דוד ושולח לו כלי כסף, זהב ונחושת.

בסוף הפרק מוזכרים הפקידים הבכירים של דוד : יואב בן צרויה – שר צבא, יהושפט בן אחילוד – מזכיר, צדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר – כוהנים, שָׁרִיָה – סופר.